

عنوان مقاله:

سناریونگاری نظم آینده بین الملل در سال های منتهی به 2030 میلادی

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات سیاسی، دوره 12، شماره 45 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

علی اصغر نعیمی - دانشجوی دکتری روابط بین الملل، واحد تهران شاهرود، دانشگاه آزاد اسلامی، شاهرود، ایران.

امیر هوشنگ میرکوشش - استادیار روابط بین الملل، واحد شاهرود، دانشگاه آزاد اسلامی، شاهرود، ایران (نویسنده مسئول)

علی محمدزاده - استادیار علوم سیاسی، واحد شاهرود، دانشگاه آزاد اسلامی، شاهرود، ایران

خلاصه مقاله:

از گذشته، پیش بینی آینده و این که نظام جهانی با توجه به متغیرهای گوناگون آن، چه سمت و سویی خواهد داشت و بازیگران سیاسی و دولتمردان حاکم در راستای تامین منافع ملی و صیانت و حفاظت از استقلال و تمامیت ارضی خود به دنبال چه کنش یا واکنش هایی خواهند بود، همیشه به عنوان یک دغدغه و مسئله مطرح بوده و هست. بنابراین بازیگران عرصه بین الملل که همان کشورهای سیاسی می باشند، در جهت احقاق حقوق شهروندی شهروندان خود با سایر بازیگران به رقابت پرداخته و نوعی ستیز و مقابله نانوشته را دنبال می نمایند. لذا با عنایت به تلاش برخی کنشگران موثر از جمله چین، روسیه و اتحادیه اروپا برای شکل دهی به نظم حاکم بر عرصه بین الملل و یا تغییر و دگرگونی در آن، نگارنده را بر آن داشته تا با طرح چند سناریو، آینده نظم بین الملل در سال های منتهی به 2030 میلادی را با استفاده از روش سناریو پردازی در چارچوب نظری واقعگرایی، علت کاوی نماید. از این رو می توان پیش بینی کرد با عنایت به رشد فزاینده اقتصادی، نظامی، فضایی و سیاسی چین، در کنار رویکرد تهاجمی روسیه و ملی گرایی روز افزون اتحادیه اروپا، در پایان دهه سوم قرن بیست و یک میلادی ما نه تنها شاهد تنش ها و تغییراتی در نظم بین الملل خواهیم بود، بلکه نظام حاکم نیز از شکل و صورت کنونی خود که تک قطبی بوده به سوی یک نظام تک - چند قطبی با محوریت آمریکا و چند کانون تاثیرگذار از جمله چین، روسیه و اتحادیه اروپا تغییر مسیر خواهد داد.

کلمات کلیدی:

نظام بین الملل، آینده پژوهی، سناریونگاری، نظام تک - چند قطبی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1019383>

